

свого «реального» життя, проводячи до 18 годин на день у віртуальній реальності та не менше 100 годин на тиждень.

За даними різних досліджень інтернет-залежними сьогодні є близько 6% користувачів мережі серед українських користувачів, серед яких більше ніж 70% студентів.

Якщо ви самі за собою помітили, що проводите в мережі занадто багато часу, або в поведінці близької вам людини з'явилися характерні для інтернет-залежності симптоми, то можна спробувати зробити прості профілактичні дії:

- встановити точну кількість часу, який можна проводити в інтернеті;
- іноді змушувати себе кілька днів поспіль не виходити в інтернет;
- заблокувати доступ до конкретних ресурсів Мережі (особливо для дітей);
- встановити правило - не спілкуватися в Інтернеті в суботу і в неділю;
- ввести санкції за недотримання правил і обмежень;
- насичувати реальне життя різноманітними подіями (хобі, спілкування, фізична активність, подорожі);
- самому або за допомогою фахівця виявити першопричину потягу до Інтернету і позбутися від неї.

Уникнути залежності, якщо вона є, можна тільки за допомогою самоконтролю.

Люди, які страждають комп'ютерною залежністю, як правило, не вміють будувати стосунки з соціумом і протилежною статтю, погано контактують з великими групами людей.

Ігнатенко Є. І.

канд. іст. наук, проф. Воронянський О. В.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОСТІ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ

Вибори - це єдиний спосіб, яким громадяни можуть будь-яким чином впливати на діяльність державного механізму.

Відповідно до конституційних принципів виборчого права має бути визнано таким, що не відповідає Конституції України (неконституційним), положення частини четвертої статті 1 Закону України "Про вибори народних депутатів України", згідно з яким "вважається, що виборці, які не брали участі у голосуванні на виборах, підтримують результати волевиявлення тих виборців, які взяли участь у голосуванні на виборах", оскільки це суперечить статті 69 Конституції України, відповідно до якої народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдуми та інші форми безпосередньої демократії. Це положення Закону не є визначенням народного волевиявлення, як і

волевиявлення окремих громадян, виходячи з того, що виборці повинні здійснити його на виборах особисто. Тим більше, частиною п'ятою статті 40 Закону передбачено, що кожен виборець голосує особисто, а голосування за інших осіб не допускається.

Повинні бути визнані неконституційними й деякі інші положення Закону України "Про вибори народних депутатів України", які обмежують здійснення громадянами виборчих прав. Зокрема, положення частини четвертої статті 3 Закону, згідно з вироком суду перебувають в місцях позбавлення волі, - на час перебування в цих місцях". У даному випадку виборче право, про яке йдеться, це конституційне право громадян обирати народних депутатів України і їх конституційне право бути обраними народними депутатами України. Відповідно до частини другої статті 70 Конституції України не мають права голосу (тобто права обирати) лише громадяни, яких визнано судом недієздатними. Тому положення частини четвертої статті 3 Закону, згідно з яким здійснення виборчого права зупиняється для осіб, які за вироком суду перебувають в місцях позбавлення волі, - на час перебування в цих місцях, не відповідає статті 70 Конституції України. Крім того, відповідно до частини третьої статті 76 Конституції України не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку. Тобто і в цьому відношенні положення частини четвертої статті 3 Закону суперечить тій же частині третій статті 76 Конституції України. Зазначене положення частини четвертої статті 3 Закону не відповідає і частині першій статті 64 Конституції України, згідно з якою конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Закон також не забезпечує рівних правових можливостей у виборах народних депутатів України тим, що обмежує участь у них, зокрема в одномандатних виборчих округах, політичних партій, які не зареєстрували списки кандидатів у народні депутати України в Центральній виборчій комісії по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу, позбавляючи такі партії права висувати своїх кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах. Окремі положення Закону не надають рівних правових можливостей суб'єктам виборчого процесу, зокрема, встановленням неоднакових термінів висування і реєстрації списків кандидатів у народні депутати України від політичних партій, виборчих блоків партій у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі і термінів висування та реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах, а також встановленням неоднакового терміну для забезпечення виготовлення передвиборних плакатів у багатомандатному загальнодержавному та одномандатних виборчих округах.

Оскільки вибори народних депутатів України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права (частина перша статті 38,

частина перша статті 71, стаття 76 Конституції України), звільнення кандидата у народні депутати України на період виборчої кампанії від виконання обов'язків за місцем роботи є його правом, а не обов'язком”.

Тому оскаржити прийняте окружною виборчою комісією рішення, вчинену комісією, її членом дію чи їх бездіяльність під час підрахунку голосів та встановлення результатів голосування, які тривають понад п'ять днів після дня виборів, у строки, визначені положенням останнього речення частини шостої статті 29 Закону про вибори, неможливо. Тим більше, що за чинним положенням частини одинадцятої цієї статті строк подання скарги продовженню або поновленню не підлягає. Скарги, подані після закінчення строку оскарження, залишаються без розгляду.

Одним із етапів виборчого процесу є передвиборна агітація, основною метою якої є формування волі виборців голосувати за того чи іншого кандидата на пост Президента України. Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-якій формі будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України (частина перша статті 58 Закону)

Отже, положення пункту 2 частини першої статті 64 Закону треба розуміти так, що посадовим і службовим особам органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування забороняється брати участь у передвиборній агітації у будь-який час (робочий чи позаробочий).

Виходячи з наведеного Конституційний Суд України дійшов висновку, що результати народного волевиявлення, отримані через вибори й референдум, є обов'язковими.

Важливою складовою механізму здійснення влади народом є встановлені законодавцем виборчі системи, зміст яких має значення для характеру відповідного представницького мандата та особливостей функціонування інституту конституційної відповідальності в системі представницьких органів.

Литвиненко В. М.

канд. іст. наук, проф. Воронянський О. В.

Харківський національний технічний університет

сільського господарства імені Петра Василенка

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ І ПОЛІТИКА

Соціальні мережі, в тому числі політичного характеру, надзвичайно різноманітні і охоплюють різні сфери людської життєдіяльності. Для повноцінного уявлення про політичну динаміку сетевізації соціологічні теоретичні підходи вимагають комбінування з іншими методиками, зокрема, з тими, які традиційно використовуються в політичному аналізі суспільних явищ і процесів. Електронні мережі хоча і мають ряд характеристик медійних цифрових структур, не тотожні їм. Проте за певних функціональних відмінностей онлайн-мережі (віртуальні засоби міжособистісного і